

gifter. De stadig tilbagevendende Udgifter ere blandt andet de Lønninger, der komme frem Aar for Aar. Det ærede Medlem er altsaa i Strid med Lovens klare og tydelige Ord, og han er sikkert i Strid med alle andre Medlemmer i denne Sal, og han er ogsaa i Strid med den Opfattelse, der næres fra Regeringens Side. Thi det maa dog have været Regeringens Mening, at Forsvarskommissionen ogsaa skulde have med Lønningerne at gøre, siden den først kom med dette Lønningsforslag til selve Forsvarskommissionen. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorfor han da tror, at Regeringen først har forelagt denne Sag for Forsvarskommissionen, naar den skulde mene, at Kommissionen ikke havde noget at gøre med Lønningerne. Nej, det ærede Medlem har fuldstændig misforstaaet Lovens klare og tydelige Bestemmelser.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Madsen: Jeg har læst det Punkt op, som det ærede Medlem holder sig til, og det bliver ikke anderledes, fordi han gentager det. Jeg maa tværtimod hævde, at det eneste, Kommissionen kan gøre, er, at den kan fastsætte Gradernes Antal, og Antallet indenfor Graderne, og at den derved kommer til at besvare Lønningsspørgsmaalet, er ganske naturligt, men derimod har den intet at gøre med, om en Løjtnant skal have saa og saa meget i Løn, thi Løjtnantslønningerne kan denne Kommission ikke afpasse efter noget andet end efter det Forhold, hvori denne Klasse maa stilles til de øvrige Administrationsgrenene.

Saa spørger det ærede Medlem, hvorfor jeg da tror, at Regeringen har spurgt Forsvarskommissionen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kunde interessere det ærede Medlem at faa min Opfattelse af dette at vide, men jeg ser ingen Grund til at meddele den, for jeg er ikke Tanke læser, jeg er ikke i Stand til at læse Regeringens Opfattelse deraf. Jeg kunde maaske nok tænke mig til den, men jeg finder det dog ikke rigtigt at udtale mig derom, naar det blot er en Hypotese og ikke noget andet.

K. M. Klausen: Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem for Odense gør klogt i ikke mere at røre ved dette Spørgsmaal og ikke udtale sig om *det*, at Regeringen først henvender sig til Forsvarskommissionen i

denne Ssg, som jo dog kun er en Lønningssag. Det ærede Medlem gør sikkert klogt i ikke at tale om det, for derved vil han kun yderligere røbe sin Uklarhed med Hensyn til Forstaaelsen af Loven om Kommissionens Nedsættelse.

Martin Madsen: Jeg takker det ærede Medlem, fordi han saa omsorgsfuldt raader mig til ikke at vise den Uklogskab at fortsætte paa dette Omraade. Jeg vil sige ham, at *hans* Opfattelse kan selvfølgelig ikke forhindre mig i at have *min* Opfattelse, og om *han* finder det klogt eller uklogt, er for saa vidt mig ligegyldigt. Men Faktum er, at der staar ikke noget om det, som han hævdede.

K. Kristiansen: Da Klokken er 10, og der er flere Talere indtegnede, skal jeg kun fremkomme med nogle faa Bemærkninger. Den højtærede Minister fremdrog i sit Foredrag tre Ting af det, jeg omtalte i Eftermiddagsmødet, hvori han mente, at jeg ikke havde Ret. For det første mente den højtærede Minister, at hans Gerning i Militærspørgsmaalet var i Overensstemmelse med hans forrige Udtalelser om, at han vilde virke for Nedgang i Militærudgifterne. Han udtalte, at han havde haft Held til at faa saadan Nedgang gennemført. Ja, jeg vil nu ønske, at vi maa blive forskaanede for, at han skulde faa mere Held til at faa saadanne Nedsættelser gennemførte som dem, vi have set hidtil. Thi de ere kostbare for Statskassen! Ministeren forklarer Nedsættelserne paa den Maade, at han siger: Statsindtægterne ere jo stegne betydeligt i de sidste Aar, og Statsudgifterne ere ogsaa stegne, men Militærudgifterne ere ikke stegne med saa store Beløb som de andre Statsudgifter, derfor er der Nedgang i Militærudgifterne. Ja, det er jo den samme Begrundelse, som vi hørte fra Krigsminister Madsen, og det er den samme Udtalelse, som vi hørte flere Gange paa Sommerens Møder, nemlig den, at naar Militærudgifterne i 1872 vare med et rundt Tal 13 Mill. Kr., og den hele Udgift og Indtægt paa Statsbudgettet den Gang var 40 Mill. Kr., medens Militærudgifterne nu ere godt og vel 17 Mill. Kr., men Statens Indtægter og Udgifter balancere med nogle og firsindstyve Mill. Kr., saa vilde det sige, at Militærudgifterne vare gaaede nedad, fordi de 13 Mill. Kr., der den Gang anvendtes i militære Øjemed, af 40 Mill. Kr. var ca. 30 pCt.; men de 17 Mill. Kr., som nu anvendes dertil, af nogle og firsinds-